

Згадаємо всіх поіменно

[За матеріалами музею історії НТУ «ХПІ»]

#9 от 30.03.2010

До 65-річчя Перемоги

Васильєв Геннадій Павлович народився у 1914 році у с. Нова Одеса Миколаївської області.

До вступу у вищий навчальний заклад 8 років працював техніком-металургом в м.

Запоріжжя. У Харківський електротехнічний інститут він був зарахований на другий курс, як переведений з Одеського електротехнічного інституту зв'язку.

Студент п'ятого курсу Харківського електротехнічного інституту Г. П. Васильєв 5 липня 1941 року був призваний до Радянської Армії та мужньо і хоробро бився в її лавах із німецько-фашистськими загарбниками. Він загинув 25 серпня 1945 року та був похований в м. Берліні.

Васильчик Анатолій Трохимович народився в 1921 році в м. Шахти Ростовської області.

Член ВЛКСМ. До Харківського хіміко-технологічного інституту імені С. М. Кірова він вступив у 1938 році та успішно закінчив три курси. У липні 1941 року був призваний до Радянської Армії, у лавах якої він самовіддано бився з німецько-фашистськими загарбниками на фронтах Великої Вітчизняної війни.

Начальник хімічної служби 1235 стрілецького полку 37 стрілецької дивізії старший лейтенант А. Т. Васильчик героїчно загинув 5 серпня 1944 року під час визволення від німецьких окупантів Молдавії. Він похований в с. Редень Оргіївського району Молдавської РСР.

Великий Олександр Павлович народився у 1921 році у селищі Карлівка Полтавської області. Член ВЛКСМ з 1938 року. Закінчив середню школу № 69 в м. Рутченково Донецької області і в 1938 році вступив до Харківського електротехнічного інституту.

Студент четвертого курсу О. П. Великий 7 серпня 1941 року був призваний до Радянської Армії і в її лавах мужньо і хоробро бився з німецько-фашистськими загарбниками на

фронтах Великої Вітчизняної війни.

Командир батареї 245 стрілецького полку 123 стрілецької дивізії, старший лейтенант О. П. Великий загинув смертю героя 4 лютого 1944 року, звільняючи Ленінградську область.

Вітебський Марк Соломонович народився в 1917 році в м. Сербськ Ворошиловградської (нині Луганської) області.

У 1941 році він закінчив Харківський механіко-машинобудівний інститут з відзнакою, після чого був залишений для роботи молодшим науковим співробітником на кафедрі двигунів внутрішнього згоряння.

Командир стрілецької роти старший лейтенант М. С. Вітебський, вірний військовій присязі, виявив героїзм та мужність у бою за рідну Батьківщину, загинув 24 листопада 1943 року.

Похований він на західній околиці с. Піщаний Брід Олександрійського району Кіровоградської області.

Вишняков Олексій Якович народився у 1922 році у с. Глазунівка Харківської області. Член ВЛКСМ з 1937 року. Закінчив середню школу № 113 в м. Харкові і у 1939 році вступив до Харківського електротехнічного інституту.

5 жовтня 1940 року студент другого курсу О. Я. Вишняков був призваний до лав Радянської Армії. З перших днів Великої Вітчизняної війни він вступив в боротьбу з полчищами німецько-фашистських поневолювачів.

Хоробро і мужньо бився з ворогами рідної Батьківщини командир відділення 1269 стрілецького полку 382 стрілецької дивізії сержант О. Я. Вишняков. В одному з боїв у лютому 1942 року він пропав без вісті.

Волков Ілля Львович народився у 1922 році. Навчався в середній школі № 13 м. Харкова, яку закінчив на «відмінно» 23 червня 1939 року. У тому ж році він був зарахований на перший курс Харківського механіко-машинобудівного інституту без вступних іспитів. Ілля Волков швидко завоював авторитет у своїх товаришів. Його обирають комсоргом групи. Студент третього курсу І. Л. Волков був у числі перших, хто став на захист Радянської

Батьківщини від фашистської навали.

Лейтенант І. Л. Волков служив в армії на посаді помічника начальника штабу 3 окремого стрілецького батальйону 128 окремої стрілецької бригади, мужньо і хоробро бився з ворогом і героїчно загинув 14 серпня 1942 року.